TAJANA

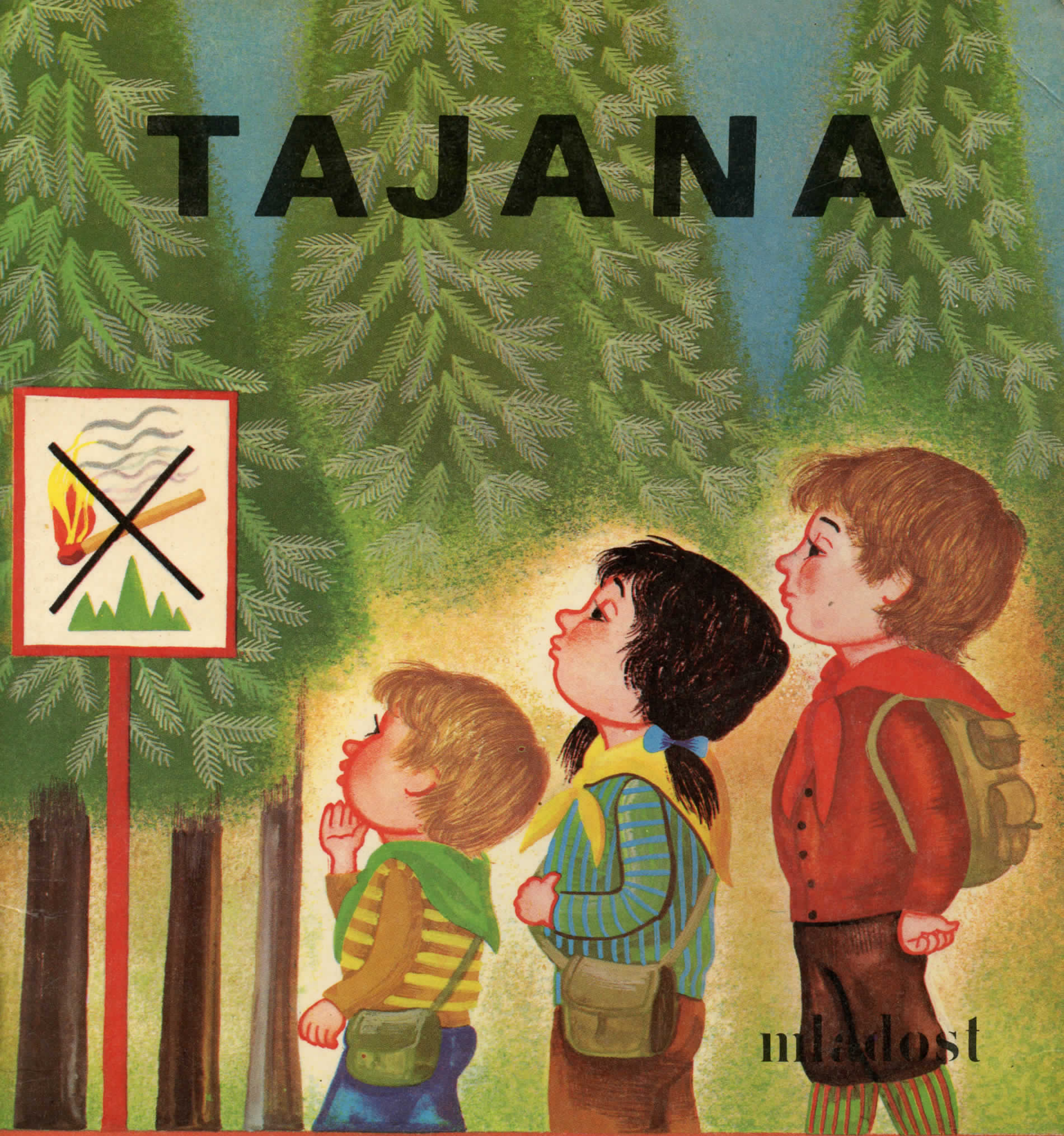

mladost

planinari

10597

34.

Blanka Dovjak-Matković

TAJANA planinari

Ilustrirala Danica Rusjan

mladost

Kod tunela, pod Zagrebačkom gorom, sastali su se planinari. Kreću na izlet.

Tajanina mama će biti vodič. Ona ima planinarsku kartu.

— Krenut ćemo sljemenskom uspinjačom — kaže mama.

— Huraaa! — vesele se djeca i čekaju vagončiće.

Evo ih na vrhu. Stubama se penju prema televizijskom tornju.

— Visok je 168 metara — kaže Goran.

Od televizijskog tornja do livade na proplanku vodi puteljak. Na livadi se planinari odmaraju. Mama proučava planinarsku kartu i pronalazi put kojim će poći dalje.

Tajana, Goran i Hrvoje gledaju krugove nacrtane na deblima.

— Zašto su neka stabla tako označena? — pita Tajana.

— To su planinarske oznake! — upućuje ih Tajanina mama. — Crvene oznake pokazuju pravi put, a plave put prema spiljama.

Put ih vodi pokraj crkvice sa zvonikom, sagrađenom od sljemenskog kamena.

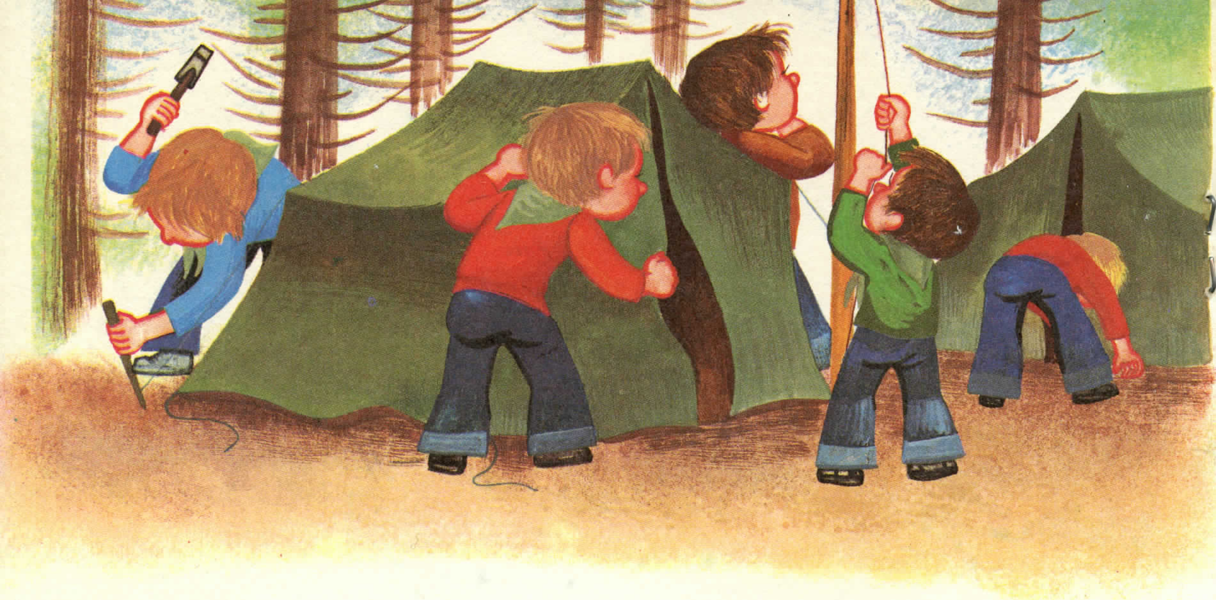

Mališani gledaju kako grupica dječaka i djevojčica razapinju šator.

— I mi ćemo biti izviđači kad pođemo u školu — zaključuju Goran i Hrvoje.

— A ja ću biti planinka! — veli Tajana.

Pjevajući su došli do izvora ozidanog kamenom. Hrvoje puni svoju čuturicu, a ostali piju s dlanova.

— Ovaj izvor je ozidao jedan vrijedan planinar — tumači Goran.

— Pogledajte ovu drvenu kuću! Pred njom je klupa — veseli se Tajana.

— To je planinarska kuća — tumači Tajanina mama.

— Sjednimo malo i odmorimo se! — predlaže Tajana.

— Gledajte lijepu gljivu sa crvenim šeširom! — doziva Tajana.

— To je otrovna gljiva muhara — tumači joj mama.

— A ove? — pita Hrvoje.

— To su jestive. Vrganji.

Stigli su do stuba.

— Ovim ćemo se stubama spustiti do potoka — veli Tajana.

— Ima ih pet stotina! — uzvikuje Hrvoje.

— Sagradio ih je planinar Horvat. Zato ih nazivaju »Horvatove stube« — tumači Goran.

— Tu je Patuljkova spiljica! — doziva Tajana.

Tajanina mama objašnjava:

— Svaka pedeseta stuba označena je brojem. Kod četiristote ulaz je u pećinu Medvednicu.

— Hajdemo unutra! — predlaže Tajana.

— Nemamo džepne svjetiljke — opominje je Goran.

— Evo ugodnog odmorišta s lijepim vidikom! I to je djelo vrijednih planinara — tumači Tajanina mama.

— Kad budem veliki i planinar, napravit ću i ja nešto korisno na Zagrebačkoj gori — veli Goran.

— A kad ja budem planinka, sadit ću drveće! — uvjerava društvo Tajana.

Napokon su se spustili do dna stuba. Odmaraju se kraj potoka ozidanog kamenjem. Prepiljena debla služe umjesto stola i stolice. Umorni su ali zadovoljni izletom.

Veselo društvo vraća se kući. Goran i Hrvoje zagrljeni pjevaju. Tajana nosi veliku kitu šumskog cvijeća.

Izdavačko knjižarska radna organizacija

MLADOST

Zagreb, Ilica 30

Urednik Ana Kulušić • Likovni urednik Irislav Meštrović

Štamparski zavod »Ognjen Prica«, Zagreb, Savska c. 31

Za izdavača: Branko Juričević

1980.